

MÁRIA HALÁLA

Alkotó	id. Hans Holbein Augsburg, 1465? – Isenheim, 1524
Készítés ideje	1491 körül
Tárgytípus	festmény
Anyag, technika	olaj, tölgyfa
Méret	150 x 228,5 cm
Leltári szám	4086
Gyűjtemény	Régi Képtár
Kiállítva	A műtárgy megtekinthető az állandó kiállításban

A Biblia keveset árul el Szűz Mária életéről. A középkori ember azonban többet akart tudni az asszonyról, aki vallásának centruma volt, a teremtett világ legfőbb mennyei közbenjárója. Így hát számos apokrif legenda született, és ezek epizódjai idővel a templomi képeken is megjelentek. Az egyik legfontosabb történet Mária halála volt, aminek napja a katolikus egyház legfőbb ünnepei közé emelkedett. A hagyomány úgy tartja, Jézus nem engedte át anyja testét a földi enyészetnek, hanem testestől-lelkestől felvételre a mennybe, aminek – mint azt Maso di Banco képén láttuk korábban – a királynőjévé is koronázta. A középkori prédikációk Mária testét – a Megváltó kihordóját – előszeretettel hasonlították az ószövetségi frigyládához, amely “akácfából készült, mert az nem korhad el és nem rágják meg a férgek. Így a Szűz teste is megérdemli, hogy ne korhadjon el.”

Bár ma már jószérivel csak a zseniális ifjabb Hans apjaként emlékezünk rá, életében az idősebb Holbeint is nagyra becsülték. Az apró, mindennapi életből átvett részletekben dúskáló Mária halála egyik legpompásabb műve. A romlatlan, fiatal testű Szűzanya szelíden készül a végre. Az ágya körül összegyűlt apostolok tevékenysége a valószínű halotti rítusnak felel meg: Szent Péter szentelt vízzel hinti meg, András füstölőt lóbál, János pedig gyertyát ad a kezébe, a békés halál jelképét. Hárman az írást olvassák, egyikük anakronisztikus pápaszemet visel. Mindeközben fent már megnyílik a mennyek kapuja, és Jézus magához inti anyját.

Vécsey Axel

[Itt találja a műtárgyat a kiállításban.](#)